

هشت مهارت یک کنشگر به خوبی آموزش دیده

Des | تیر ۲۱ ۱۳۹۲ | 0 Comments

آموزش

مقاله

Like 0

Tweet

[\[i\]نوشته جورج لیکی](#)

ترجمه مرکز مطالعات بی خشونت [\[ii\]](#)

چرا هنوز ما به آموزش بیشتر نیازمندیم؟

تاریخ آموزش تاریخ تلاش برای رسیدن است. ظاهراً جنبش‌های کمی تشخیص داده اند که آهنگ یک تغییر می تواند به چنان شتابی دست یابد که از ظرفیت های جنبش پیشی بگیرد و از تمامی فرصت هایش استفاده کند. در استانبول یک گروه کوچک طرفدار محیط زیست، در یک پارک جمع شدند که از تخریب پارک جلوگیری کنند. ناگهان تظاهرات به بیش از ۶۰ شهر ترکیه رسید. دستور کار از فضای سبز به حکومت و به سرمایه داران گسترش یافت. درها همه جا باز شد. موقعیت خوبی پدید آمد که دهها هزار نفر از سازمان دهندگان ماهر با اقدام مستقیم و هوشمند خود و ایجاد مراکز مجازی و نمادین دست به اعتصاب بزنند. اما شورو هیجان صرف پس از مدتی کاهش می یابد. چنین حرکتی به عنوان "یک جنبش اشغال" ذاتاً محدودیت های خود را هم دارد.

با مهارت های درست، جنبش ها می توانند سال ها در برابر مجازات و مقاومت خشن دولت ها به حیات خود ادامه دهند. برای یک دهه پس از سال ۱۹۵۵ اقدامات مستقیم جنبش های مدنی به طور موثر اثرگذار بود. جنبش ها با برطرف کردن مشکلاتی که در برابر خود می دیدند، به رشد خود ادامه می داد.

ضد اقتدارگرایان نمی خواهند صرفاً به رهبران جنبش در حل مشکلات تکیه کنند، بلکه خواستار مشارکت و همراهی همگان با بنده جنبش و مردم را داشتند. نکته های بسیاری وجود دارد که از طریق آموزش می توان بسط داد. مانند: چگونه می توان راهبردی مناسب یا سازماندهی خوب یافت؟ چگونه می توان تاکتیک های نو و خلاقانه ابداع کرد؟ چگونه باید دسترسی به طور موثر با اعضاء گروه، استفاده از منابع کامل گروه و استقامت در زمان دلسردی را فراهم کرد؟

قابل پیش بینی بود که افزایش نآرامی و هرج و مرج در ایالات متحده و بسیاری از جوامع دیگر به وجود خواهد آمد. کنشگران نآرامی های را بوجود آورند. نآرامی هایی که ناشی از تغییرات آب و هوا، برنامه های ریاضت اقتصادی یک درصد بود.

افزایش نآرامی بسیاری از مردم را می ترساند. طبیعی است که مردم اطمینان و آسودگی خاطر خود را با نگاه به اطراف خود می فهمند. طبقات حاکم همواره این نوع اطمینان و آسودگی خاطر را به جامعه معرفی کرده اند. سوال اصلی این است: جنبش چه نوع اطمینان و آسودگی خاطر را ارائه می کند؟

هنگامی که دانشجویان در پاریس در ماه مه سال ۱۹۶۸ یک کارزار (کمپین) راه اندازی کردند که به سرعت در سراسر کشور گسترش یافت و موجب شد ۱۱ میلیون کارگران دست به اعتصاب بزنند، طبقه متوسط این فرصت را یافت که در کنار دانشجویان و کارگران باشد نه در کنار یک درصد سرمایه دار. این جنبش از درک نیازهای اساسی افراد برای امنیت عاجز بود و به این دلیل به اندازه کافی نتوانست از فرصت ها استفاده کند. این یک خطای راهبردی بود، برای انتخاب مسیرهای مختلف در پیشبرد جنبش، شرکت کنندگان نیازمند مهارت های بیشتری بودند. بنابراین آموزش ضروری بود. چنین تجربه ای به ما می آموزد که ما نیازمند آموزش هستیم.

آموزش قراراست چه چیزی برای ما داشته باشد؟

در اینجا برخی از فواید کلیدی که بناست از طریق آموزش از یکدیگر به دست بیاوریم ذکر می شود:

۱، افزایش خلاقیت راهبردی و تاکتیک های کنش مستقیم. کارگاه های آموزشی به ما می آموزد که ما نیاز به طیف گسترده ای از تاکتیک های نو داریم. همچنین ما باید قادر باشیم که در صورت لزوم دست به ابداع صورت های جدیدتر بزنیم.

۲، آماده سازی روانی شرکت کنندگان برای مبارزه. حکومت پینوشه در شیلی درست مانند دیکتاتورهای دیگر حکومتی مبتنی بر ترس درست کرده بود تا همه چیز را در کنترل خود داشته باشد. در دهه هشتاد گروهی که متعهد به مبارزه بی خشونت بود، مردم را تشویق کرد که مستقیم با ترس خود روبه روشوند. این اقدام یک فرایند سه مرحله ای بود: جلسات آموزشی برای گروههای که تعداد معدودی عضو داشت، در خانه ها برپا می شد. کنش بی خشونتی به نام "ضربه و اجرا" طی جلسه ها گفت و گو به اعضای آموزش داده می شد. همچنین مربیان به مردم آموزش می دادند که بتوانند ترس خود را کنترل کنند. از این طریق آنها جنبشی برای سرنگونی دیکتاتور پدید آوردند.

۳، توسعه اخلاق کار گروهی و همبستگی برای اقدام موثرتر. در سال ۱۹۹۱ اعضای "اقدام کن" - گروه های شبه نظامی معترض به سیاست های ایالات متحده در مورد ایدز - توسط پلیس فیلادلفیا در طول یک تظاهرات مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. پلیس بخاطر استفاده از نیروی های غیر ضروری و خسارت وارده به شهر مجرم شناخته شد، اعضای گروه "اقدام کن" متوجه شدند که با درپیش گرفتن راههای غیرخشونت آمیز می توانند از احتمال خشونت های آتی در ایالات متحده را کاهش دهند. بنابراین، قبل از عملیات بزرگ بعدی از یک مربی دعوت کردند که کارگاه آموزشی برای آنها تدارک ببیند تا به روش ها و شیوه های خشونت پرهیزی مجهز شوند. نتیجه چنین بود: روحیه بالا، اتحاد و عمل موثر.

۴، تعمیق درک شرکت کنندگان از مسائل. در کتاب راهنمای کنش بی خشونت نمونه ای هست که آموزش نافرمانی مدنی را به عنوان یک فرصت برای کمک به شرکت کنندگان معرفی می کند تا بتوانند گام های بعدی در مورد نژادپرستی، تبعیض جنسی و مانند آن بردارند. هنگامی که ما می فهمیم چگونه مبارزات به ظاهر جداگانه به هم متصل هستند، به ما کمک می کند تا جنبشی گسترده تر، قوی تر، پیوسته تر ایجاد کنیم.

۵، یادگیری مهارت های و استفاده از کنش های خشونت پرهیزانه در شرایط تهدید و ناآرامی. در هائیتی وقتی که یک آدم ربایی درست جلوی چشمان یک گروه صلح رخ داد، آنها سریع مداخله کردند و فرد ربوده شده را نجات دادند. از طریق آموزش، ما می توانیم یاد بگیریم که چگونه در شرایط اضطراری شبیه به این مورد واکنش نشان دهیم و راه های موثر را انتخاب کنیم.

۶، برقراری اتحاد در تمامی بخش های جنبش. دهه هشتاد در سیاتل یک کارگاه آموزشی، کارگران شرکت اتوبوسی که دست به اعتصاب زده بودند با اعضای گروه "بازی در بیاور" دور هم جمع کرد. این کارگاه موجب کاهش تعصب و پیش داوری نادرست هر گروه در مورد دیگر شد چنانکه منجر به حمایت شرکت کننده گان از مبارزات یکدیگر گردید. آموزش یک فرصت ارزشمند برای گردآورد گروههای مختلف جامعه است که می تواند آنها را به سمت اهداف مشترکی که دارند، یاری برساند.

۷، سازمان هایی برای کنشگران تاسیس کن که به آنها ضرر نرساند. سازمان های بسیاری بودند که کارگاه های آموزشی برای کمک به کنشگران بصورت بلند مدت تدارک می دیدند. اما پس از مدتی کنشگران بسیاری مهارت ها خود را کنار نهاده و فراموش کرده اند. دلیل اصلی آن عدم تداوم آموزش و حمایت نکردن مستمر مردم برای باقی ماندن در مبارزه بوده است.

۸، افزایش دموکراسی در درون جنبش. دهه هفتاد جنبش "جامعه جدید" به گسترش مجموعه ای از ابزارها و طرح های آموزشی پرداخت که جنبش مردمی در مخالفت با طرح قدرت هسته ای توانمند می ساخت. جنبش ضد هسته ای در برابر برخی از بزرگترین شرکت ها در امریکا دست به اعتراض زد و پیروز شد. این جنبش موجب تردید و شک بسیاری در اذهان عمومی در مورد برنامه های هسته ای شد. این جنبش بدون رهبر کاریزماتیک توانست به نحو چشمگیری از پیشبرد برنامه های هسته ای جلوگیری کند. کنشگران مهارت های رهبری مشترک و تصمیم گیری مبتنی بر دموکراسی را از طریق کارگاه های آموزشی، تمرین و بازخورد آموخته بودند. من در کتاب خود به نام "تسهیل آموزش گروهی" درس های بسیاری از زمان فریر تا به امروز برای خوانندگانم، گنجاییده ام .

[i] George Lakey

این مطلب ترجمه ایست از [ii]

^ skills of a well-trained activist در <http://wagingnonviolence.org/feature/8-skills-of-a-well-trained-activist/>

← Previous post

Next post →
